

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An validum sit votum ineundi matrimonium, editum ab eo, qui ob graves carnis tentationes in perpetuo periculo versatur graviter labendi?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

ritoria, & Ecclesiæ utilissima aliàs impedirentur.

500 Ex hisce duabus sententiis prior est valde probabilis. Posterior communior, ac probabilior, & in praxi consulenda, petendaque dispensatio, si emittentes talia vota, contrahere velint, prout notat etiam Trullech. adversarius l. 2. c. 2. dub. 5. cum aliis, idque ut ait Bonac. l. c. ad varia incommoda, & fraudes cavendas.

501 Ad 2. Q. Notandum est, matrimonium ex se, & ordinariè, nisi aliis vestiatur circumstantiis, non esse materiam voti, ut constat ex Apostolo 1. ad cor. 7. & Trident. Sess. 24. Can. 10. quia Status continentiae matrimonio oppositus melior, ac beatior est, si quidem animus à curis sæcularibus, & carnis voluptatibus liberum, magisque expeditum reddit ad servendum Domino Deo; votum autem est promissio melioris boni, teste S. Thom. 2. 2. q. 88. a. 2. corp. fin. quem omnes sequuntur. Dixi ex se, & nisi aliis circumstantiis vestiatur; nam 1. excipitur casus, quo ex tali matrimonio speraretur utilitas maxima totius Reipublicæ; quia v. g. ex eo pendet pax inter Christianos Principes, hæreticorum, aut infidelium conversio, vel Catholicæ Religionis conservatio in aliquo Regno &c. quia tunc utilis esset ad Dei honorem matrimonium inire. 2. Ex-

capitur casus, quo matrimonium esset in præcepto, ut si vovens sine gravi injuria, aut gravi infamatione sponsæ, & liberorum ex ea susceptorum, à sponsalibus recedere non posset, quia tunc præstantius est matrimonium, cum sit sub præcepto. An autem validum sit votum, contrahendi matrimonium, quando vovens illud assumit in remedium concupiscentiæ, eò quòd se nimis fragilem, & ad lapsum primum experiatur, dubium est, & controversum inter DD. ubi

Multi, præsertim neoterici, cum Soto l. 7. de Just. q. 1. a. 3. & Aragon. 2. 2. q. 88. a. 2. fol. 982. col. 2. censent tale votum, à proclivi in carnis lapsum editum, irritum, & nullum esse. Moventur. 1. Quia illicitum est uti matrimonio vitandæ fornicationis gratiâ, teste D. Th. 4. d. 31. q. 2. ad 2. eò quòd matrimonium non sit ad hoc institutum; ergo dirigere matrimonium ad hunc finem est peccaminosum, & per consequens votum de ineundo matrimonio ob hunc finem, irritum erit. 2. Quia obligare se voto ad superandas tentationes, ex una parte est spiritui sancto viam præcludere, ne perfectiora, & efficaciora media inspiret ad eam finem consequendum; ex altera parte ita vovens reddit se impotentem in perpetuum ad continentiæ, & Religionis Statum, cum
Zzz 2 tamen

tamen tentationes illæ cessare possint, 3. Quia non obstante voto de matrimonio ineundo, licitum est taliter voventi ingredi Religionem: ergo tale votum irritum est, & minimè obligatorium.

502 Alii è contrà complures cum Cajetano 2. 2. q. 88. a. 1. dub. ult. Navar. Sum. c. 12. n. 43. Molin. ro. 1. de Just. tr. 2. D. 149. Bellarm. l. 2. de Monach. c. 14. Suarez l. 2. de voto, cap. 9. Sanch. l. 1. de matr. D. 4. n. 7. AZOR l. II. c. 14. q. 9. aliisque affirmant, votum matrimonii contrahendi ab ejusmodi homine ad peccandum pronò editum, validum esse, & obligatorium. Ratio est. 1. Quia ducere uxorem homini ad Venerem proclivi melius est, & consulendum juxta illud D. Pauli 1. ad Cor. 7. *melius est nubere, quàm uri*: ergo tale votum, tanquam de meliori bono, validum, & firmum erit. 2. Quia quid gratius Deo sit, & ad ejus honorem, non est desumendum & judicandum ex eo, quòd aliquid in universali, & in se consideratum, præstantius, & melius sit, sed quid hîc & nunc præstet, & melius sit relatè ad ipsum voventem, cum actus humani ex circumstantiis adjunctis bonitatem, aut malitiam sortiantur: atqui huic homini attentis omnibus circumstantiis melius est uxorem ducere: ergo validum erit votum.

Conf. quia quilibet doctus, & prudens Confessarius, ut ait Sanch. citt. attenda fragilitate talis hominis, lapsuümque frequentia obligaret eum ad id, nisi Religionem eligeret, etiamsi votum non emisisset: ergo multò magis voto emisso. Unde ad fundamenta contrariæ sententiæ satis probabilis.

Respondent. Ad 1. peccatum esse uti matrimonio ad vitandam fornicationem, quando alia via facilè vitari potest; secùs quando difficile esset, & arduum, uti in casu præfenti. Ad 2. R. quamvis votum matrimonii ex se majora bona impediatur; secùs tamen est in hoc homine, & spectatis præfentibus circumstantiis. Nec obest, quòd per hoc impotens efficiatur ad statum continentia; nam hoc est illi præstantius, & hîc & nunc melius. Ad 3. N. consq. nam & sponsalia, & matrimonium ratum, & votum perpetuò serviendi Xenodochio valida sunt, quamvis iis non obstantibus licitum sit Religionem profiteri.

Et hæc sententia probabilior 503 est sententiâ priore, majorique nititur autoritate.

Præplacet tamen opinio Less. l. 2. c. 40. dub. 5. Palai de oblig. voti D. 1. pun. 8. Coninck tom. 2. D. 22.

22. dub. 10. Laym. l. c. qui sub distinctione respondent, ajuntque votum ineundi matrimonium, editum ab homine fragili, & in lapsum carnis propenso, non esse quidem validum absolute loquendo, & simpliciter, quia talis potest adhibere alia remedia gratiora, & sufficientia ad vivendum in Coelibatu, qui est Status melior, & perfectior Statu matrimoniali; valere autem sub conditione & suppositione, quod in tali peccandi Statu perseveret, & nolit adhibere alia media ad castè vivendum extrà matrimonium. Si quidem matrimonium eà solum ratione tali homini utilis esse potest, quàm Coelibatus, quatenus est medium ad tentationes vincendas, & lapsus cavendos: atqui non est unicum medium, cum sint plura Divinæ voluntati gratiora, & acceptiora media, quæ potest adhibere: ergo si illis uti vult, non obligatur medium matrimonii assumere; adeoque solum obligari potest casu, quo nolit uti aliis mediis; quæ proin est solum quædam conditionalis obligatio, quam pro sua voluntate potest infringere; non enim talis, qui vovet matrimonium, tenetur juxta hanc sententiam absolute adhibere alia media ad castè vivendum conducentia, sed potest matrimonium adhibere: & hinc votum de matrimonio ineundo ex hypothesi, quod vovens aliis mediis uti nolit, valebit. Unde ne-

que Apostolus absolute dixit melius esse nubere, quàm uri; sed ex hypothesi; si se non continent, nubant: melius est enim nubere quàm uri.

Ad 3. Q. An redeunte obligatione prioris materiæ commutata, eò quod non integrè, sed in parte facta sit, seu in ordine duntaxat ad aliquem effectum, v. g. ad contrahendum matrimonium, extingatur obligatio materiæ subrogata? respondet Sanch. l. 4. Sum. cap. 55. n. 21. Non extingui loquendo de commutatione hujusmodi voti castitatis, secus in in aliis commutationibus temporaneis.

Rationem depromit ex tenore litterarum, quibus Pontifex Confessario facultatem concedit ad hæc vota dispensanda, ubi ait: dispensando commutes in frequentiam Sacramentalis Confessionis, singulis scilicet mensibus, vel quoties tibi videbitur, & in alia pœnitentiæ opera à te injungenda, inter quæ sint aliqua pietatis opera, quæ quotidie facere teneatur ad eum finem, ut adimplens meminisse semper possit obligationis, quâ ejusmodi voto astringebatur: atqui hujusmodi vocabula *singulis mensibus, quotidie, semper* important, inquit Sanch. quamdam perpetuitatem: ergo ex mente Pontificis sunt opera pietatis perpetuo peragenda;